

демонстриратъ, въ това врѣме лѣвиятъ флангъ на нашата армия ще трѣбва да заобиколи и обхване дѣсното руско крило.

Пладнѣ минаваше, когато маршала, който нервни ми обясни всичко горѣизложено, нищо още не виждаше съ своя бинокль. Той очакваше — постоянно очакваше — новини за този фамозенъ обходъ, съ изпълнението на който бѣше натоварена египетската дивизия.

Генералщабнитѣ офицери, на лоши коне, лошо втегнати, а още по-лошо ѣздящи, — бавно донасяха противорѣчивитѣ извѣстия. Генералисимуса, който трѣбваше самъ лично да слѣди за хода на маневра, бѣше останалъ като ли че нарочно на артилерийската позиция само и само да си трови кръвта, колкото се може по-вече.

Руското дѣсно крило, което искахме да обходимъ, се опираше въ селото Чаиръ-къой, а къмъ югъ и изтокъ отъ това село мѣстността бѣше блатиста, запрудена, гориста, т. е. покрита съ прѣпятствия, недопускающи единъ благоприятенъ изходъ на подобенъ родъ движение.

Прѣди прѣдприемането на обходното движение, изпратили бѣха единъ щабъ офицеръ отъ генералния щабъ, който да рекогносцира неприятелската позиция и да прѣгледа мѣстността. Този офицеръ се задоволил само съ единъ погледъ на мѣстността, хвърленъ *твърдо отъ далече*; въ сжщностъ, той, безъ да бѣше видѣлъ абсолютно нищо, връща се и докладва, че както мѣстността така и позицията благоприятствували на проектирания маневръ, — тогава когато, въ дѣйствителностъ, това бѣше съвсѣмъ обратното.

Основавайки се на даннитѣ, докладвани отъ тази рекогносцировка, почна се движението което, разбира се, трѣбваше да се свърши съ несполука . . . !